

UOHSX00BM6FC

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R0137/2018/VZ-29966/2018/321/EDo

Brno: 16. října 2018

V řízení o rozkladu ze dne 5. 8. 2018 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 6. 8. 2018 a podaném zadavatelem –

- **město Třinec**, IČO 00297313, se sídlem Jablunkovská 160, 739 61 Třinec, ve správním řízení zastoupené na základě plné moci ze dne 15. 2. 2018 Mgr. Bc. Milanem Konečným, IČO 88144534, se sídlem K Holotovci 1191, 735 11 Orlová - Město,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0178/2018/VZ-20843/2018/542/VHu ze dne 16. 7. 2018, vydanému ve správním řízení zahájeném dne 14. 5. 2018 na návrh z téhož dne podaný navrhovatelem –

- **Nehlsen Třinec, s.r.o.**, IČO 25355996, se sídlem Jablunkovská 392, 739 61 Třinec,

ve věci přezkoumání úkonů výše jmenovaného zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „**Nakládání s komunálním odpadem ve městě Třinci**“ zadávané v užším řízení, jehož oznámení o zahájení zadávacího řízení bylo odesláno k uveřejnění dne 5. 12. 2017 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 8. 12. 2017 pod ev. č. Z2017-034355, ve znění oprav uveřejněných dne 5. 1. 2018 a dne 12. 1. 2018, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 8. 12. 2017 pod ev. č. 2017/S 236-490367, ve znění oprav uveřejněných dne 5. 1. 2018 pod ev. č. 2018/S 003-003897 a dne 12. 1. 2018 pod ev. č. 2018/S 008-014389,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0178/2018/VZ-20843/2018/542/VHu ze dne 16. 7. 2018

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Město Třinec, IČO 00297313, se sídlem Jablunkovská 160, 739 61 Třinec, ve správním řízení zastoupené na základě plné moci ze dne 15. 2. 2018 Mgr. Bc. Milanem Konečným, IČO 88144534, se sídlem K Holotovci 1191, 735 11 Orlová - Město, (dále jen „**zadavatel**“) zahájilo podle zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „**zákon**“)¹ zadávací řízení na veřejnou zakázku „Nakládání s komunálním odpadem ve městě Třinci“ zadávanou v užším řízení, jehož oznámení o zahájení zadávacího řízení bylo odesláno k uveřejnění dne 5. 12. 2017 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 8. 12. 2017 pod ev. č. Z2017-034355, ve znění oprav uveřejněných dne 5. 1. 2018 a dne 12. 1. 2018, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 8. 12. 2017 pod ev. č. 2017/S 236-490367, ve znění oprav uveřejněných dne 5. 1. 2018 pod ev. č. 2018/S 003-003897 a dne 12. 1. 2018 pod ev. č. 2018/S 008-014389 (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Dle čl. 3 kvalifikační dokumentace a shodně zadávací dokumentace je předmětem plnění veřejné zakázky „*nakládání s komunálním odpadem ve městě Třinci – počet obyvatel k 1. 1. 2017 je 36 245*“. Zadavatel v tomtéž bodě zadávací dokumentace stanovil předpokládanou hodnotu veřejné zakázky ve výši 148 000 000 Kč bez DPH na dobu 48 měsíců, tedy 37 000 000 Kč bez DPH za rok. Úvodní list zadávací dokumentace potvrzuje, že se jedná o nadlimitní veřejnou zakázku na služby.
3. V čl. 4 zadávací dokumentace a též kvalifikační dokumentace zadavatel stanovil, v rámci doby plnění veřejné zakázky, že „*[s]mlouva s vítězným účastníkem bude uzavřena na dobu neurčitou*“.
4. V čl. 5 odst. 5.4 kvalifikační dokumentace zadavatel mj. stanovil, že „*[d]odavatel prokáže technickou kvalifikaci předložením:*

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení na veřejnou zakázku, v daném případě ve smyslu § 58 odst. 1 zákona v návaznosti na § 273 zákona.

a) Seznamu významných služeb poskytnutých za poslední 3 roky před zahájením zadávacího řízení vč. uvedení ceny, doby jejich poskytnutí a identifikace objednatele.

Dodavatel splňuje předmětný kvalifikační předpoklad, pokud v seznamu významných služeb uvede:

Alespoň 4 zakázky obdobného charakteru jako předmět zadávacího řízení – nakládání s komunálními odpady, jejich sběr, přeprava, doprava, odstranění a využití, a to v minimální roční hodnotě poskytované služby ve výši 17.000.000,- Kč bez DPH za každou zakázku, přičemž minimálně u tří referenčních zakázek musela být služba poskytována klientům minimálně 2 po sobě jdoucí roky, přičemž v každém dotčeném roce musela být minimální roční hodnota poskytované služby ve výši 17.000.000,- Kč bez DPH u každé reference.

Z celkového počtu 4 referenčních zakázek definovaných výše pak musely aspoň dvě probíhat u subjektů s počtem sběrných míst komunálního odpad[u] větším než 4.000 ks (koše, popelnice, kontejnery, a jiné nádoby).

Všechny výše uvedené požadavky musí vyplývat ze specifikací referencí uvedených v jejich seznamu.“

5. V průběhu zadávacího řízení obdržel zadavatel 2 žádosti o účast a to od dodavatele Nehlsen GmbH & Co. KG se sídlem Hüttenstraße 5, 28237 Bremen, Spolková republika Německo, a od dodavatele SMOLO Komunální odpad Třinec, se sídlem nám. Svobody 527, 739 61 Třinec-Lyžbice (dále jen „**účastníci zadávacího řízení**“).
6. Následně obdržel zadavatel ve lhůtě pro podání nabídek na základě výzvy k podání nabídky do zadávacího řízení celkem 2 nabídky od výše uvedených účastníků zadávacího řízení.
7. Dne 16. 1. 2018 byly zadavateli doručeny námitky navrhovatele – Nehlsen Třinec, s.r.o., IČO 25355996, se sídlem Jablunkovská 392, 739 61 Třinec (dále jen „**navrhovatel**“) – proti zadávacím podmínkám z téhož dne, které zadavatel rozhodnutím ze dne 31. 1. 2018 odmítl.
8. Vzhledem k tomu, že navrhovatel nepovažoval rozhodnutí zadavatele o jím podaných námitkách za učiněné v souladu se zákonem, podal dne 12. 2. 2018 návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“).
9. Úřad rozhodnutím č. j. ÚOHS-S0054/2018/VZ-08838/2018/542/VHu ze dne 22. 3. 2018 (dále jen „**původní rozhodnutí**“), které nabylo právní moci dne 25. 4. 2018, zrušil rozhodnutí zadavatele o námitkách navrhovatele ze dne 31. 1. 2018 z důvodu nepřezkoumatelnosti jeho odůvodnění, resp. pro nedostatek důvodů. Okamžikem nabytí právní moci původního rozhodnutí byly dle § 263 odst. 5 zákona podány nové námitky s totožným obsahem.
10. Zadavatel rozhodnutím ze dne 2. 5. 2018 námitky navrhovatele opětovně odmítl. Jelikož navrhovatel nesouhlasil s důvody uvedenými v rozhodnutí zadavatele o námitkách, podal dne 14. 5. 2018 návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele k Úřadu. Navrhovatel ve svém návrhu brojil proti zadávacím podmínkám uvedeným v zadávací dokumentaci, neboť je přesvědčen, že zadavatel nestanovil zadávací podmínky v souladu se zákonem.

II. Napadené rozhodnutí

11. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0178/2018/VZ-20843/2018/542/VHu ze dne 16. 7. 2018 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým ve výroku I. konstatoval, že zadavatel nedodržel při zadávání veřejné zakázky postup stanovený v § 73 odst. 6 písm. b) v návaznosti na § 6 odst. 2 zákona, tím, že nevymezil minimální úroveň pro splnění technické kvalifikace dle § 79 odst. 2 písm. b) zákona, přiměřeně vzhledem ke složitosti a rozsahu předmětu veřejné zakázky, když k prokázání splnění technické kvalifikace dle § 79 odst. 2 písm. b) požadoval předložení

„[s]eznamu významných služeb poskytnutých za poslední 3 roky před zahájením zadávacího řízení vč. uvedení ceny, doby jejich poskytnutí a identifikace objednatele“ tak, aby dodavatel doložil „[a]lespoň 4 zakázky obdobného charakteru jako předmět zadávacího řízení – nakládání s komunálními odpady, jejich sběr, přeprava, doprava, odstranění a využití, a to v minimální roční hodnotě poskytované služby ve výši 17.000.000,- Kč bez DPH za každou zakázku, přičemž minimálně u tří referenčních zakázek musela být služba poskytována klientům minimálně 2 po sobě jdoucí roky, přičemž v každém dotčeném roce musela být minimální roční hodnota poskytované služby ve výši 17.000.000,- Kč bez DPH u každé reference“, přičemž „[z] celkového počtu 4 referenčních zakázek definovaných výše pak musely aspoň dvě probíhat u subjektů s počtem sběrných míst komunálního odpad[u] větším než 4.000 ks (koše, popelnice, kontejnery, a jiné nádoby)“,

čímž stanovil k prokázání technické kvalifikace takovou kombinaci požadovaných referenčních zakázek, která nedůvodně omezuje účast dodavatelů v zadávacím řízení, v důsledku čehož porušil zadavatel zásadu zákazu diskriminace, přičemž tímto postupem došlo ke stanovení zadávacích podmínek předmětné veřejné zakázky v rozporu s citovanými ustanoveními zákona.

12. Ve výroku II. napadeného rozhodnutí Úřad jako opatření k nápravě nezákonného postupu zadavatele uvedeného ve výroku I. napadeného rozhodnutí podle § 263 odst. 3 zákona zrušil zadávací řízení na veřejnou zakázku.
13. Ve výroku III. napadeného rozhodnutí Úřad zadavateli podle § 263 odst. 8 zákona uložil zákaz uzavřít smlouvu v zadávacím řízení na veřejnou zakázku.
14. Ve výroku IV. napadeného rozhodnutí Úřad uložil zadavateli podle § 266 odst. 1 zákona v návaznosti na § 1 vyhlášky č. 170/2016 Sb., o stanovení paušální částky nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele při zadávání veřejných zakázek, povinnost uhradit náklady řízení ve výši 30 000 Kč.
15. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad mimo jiné uvedl, že nejen na příkladu zde šetřené veřejné zakázky, ale i z údajů z Věstníku veřejných zakázek vyplývá, že u podstatného množství veřejných zakázek, jejichž předmětem je sběr či odvoz odpadu, je smlouva s vybraným dodavatelem uzavírána na období delší než 3 roky. Je-li u jednoho zadavatele předpokládáno plnění na takovéto delší období, lze též předpokládat, že za účelem získání dostatečného počtu referenčních zakázek, kdy zadavatel požadoval předložení minimálně 3 zakázek o objemu nejméně 17 000 000 Kč za rok, u nichž byla služba poskytována klientům minimálně 2 po sobě jdoucí roky, by bylo nutné plnění ze strany potenciálního dodavatele u rozdílných zadavatelů, a to patrně i na území jiných krajů České republiky, čímž dochází k omezení dodavatelů především s lokální působností. Úřad doplnil, že nakládání

s komunálním odpadem přitom není činností neobvyklou a realizovanou jen zřídka, a protože jednotlivé obce musí tuto činnost běžně zabezpečovat, nelze předpokládat významná specifika v předmětu plnění veřejné zakázky, čímž nejsou dány ani důvody pro omezení soutěže na dodavatele s celorepublikovou působností a v podstatě vyloučení účasti lokálních dodavatelů.

16. Úřad dále v odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatoval, že zadavatelem kladené požadavky k prokázání kritérií technické kvalifikace tak evidentně vytváří i nedůvodný tlak na sdružování jednotlivých dodavatelů, kteří jinak běžně působí na trhu nakládání s odpady samostatně. Výše uvedené okolnosti zadávacího řízení tak ve spojení se situací na relevantním trhu svědčí o tom, že zadavatel nestanovil kritéria technické kvalifikace přiměřeně vzhledem ke složitosti a rozsahu předmětu veřejné zakázky tak, aby požadoval pouze jejich minimální úroveň, jež nezapříčiňuje nedůvodné omezení hospodářské soutěže. Tomuto závěru dle Úřadu nasvědčuje mj. též skutečnost, že navrhovatel, jenž předmětné plnění pro zadavatele zajišťoval po dobu téměř 20 let, nebyl schopen dle svého vyjádření samostatně splnit požadovaná kvalifikační kritéria. Úřad zde pro ucelení informací uvedl, že navrhovatel v předmětném zadávacím řízení působí jako poddodavatel účastníka Nehlsen GmbH & Co. KG. Je proto minimálně diskutabilní, že takovýto subjekt i vzhledem k době již poskytovaného plnění zadavateli, nebyl schopen v rámci stanovených zadávacích podmínek podat samostatnou žádost o účast, ačkoli je to právě on, jenž by měl disponovat dostatečnými zkušenostmi pro zajištění předmětných služeb.

III. Námitky rozkladu

17. Dne 6. 8. 2018 obdržel Úřad rozklad zadavatele ze dne 5. 8. 2018. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo zadavateli doručeno dne 20. 7. 2018. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.
18. V úvodu svého rozkladu zadavatel shledává závěr Úřadu nesprávným, jelikož je přesvědčen, že úroveň předmětných technických kvalifikačních předpokladů i v jejich kombinaci vymezil tak, aby odpovídala druhu, rozsahu a složitosti předmětu plnění veřejné zakázky, což ostatně i Úřad v bodech 108 a 116 napadeného rozhodnutí dle zadavatele konstatoval.
19. Zadavatel má za to, že z žádného normativu neplyne závěr Úřadu, že by zadavatel, kromě zohlednění předmětu veřejné zakázky, jejího rozsahu a složitosti, musel zohlednit místní trh potenciálních dodavatelů, když se jedná o velkou zakázku a zadavatel připouští, že nastavením zadávacích podmínek směřoval k výběru společností s celorepublikovou či nadnárodní působností, aby byly schopny zvládnout realizovat její předmět. Zadavatel nabízí k doložení prohlášení společností působících v ČR, které jsou kapacitně schopny takovou zakázku zvládnout, že se zadávacího řízení mohly účastnit a že nastavení zadávacích podmínek pro ně nebylo diskriminační. Zadavatel podotýká, že naopak Úřad neprověřil, zda by regionální dodavatelé (např. ti jmenovaní Úřadem v bodě 123 napadeného rozhodnutí) vůbec chtěli a mohli zakázku realizovat. Úřad tak nedoložil žádný reálný zájem lokálního subjektu z relevantního trhu o tuto veřejnou zakázku, tudíž dle zadavatele ani nemohl z ničeho vyvodit závěr o diskriminaci takových subjektů.
20. Zadavatel dále shledává napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným v tom, co Úřad vedlo k jeho závěrům, když ani nekonstatoval, v jakých mantinelech se měl zadavatel pohybovat.

Zadavatel tak ani nemůže změnit zadávací podmínky, aby zohlednil názor Úřadu, jelikož z napadeného rozhodnutí neplynou žádná pravidla pro přiměřenost zadávacích podmínek k lokálním dodavatelům, když navíc možnosti a charakter těchto dodavatelů shledává zadavatel neodpovídajícími předmětu veřejné zakázky v poptávaném rozsahu, kvalitě a složitosti. Zadavatel má za to, že ze zákona ani aplikační praxe neplyne, že by měl zadávací podmínky přizpůsobovat lokálním dodavatelům (či s nimi dokonce jejich kvalifikační možnosti dopředu konzultovat a podle nich požadavky na kvalifikaci nastavit), ale pouze předmětu veřejné zakázky. V opačném případě by byl dle zadavatele popřen samotný smysl a účel prokazování kvalifikace, když jím má být praktické ověření zkušeností jednotlivých subjektů se zajištěním obdobného objemu poskytovaných služeb.

21. Ani s argumentem Úřadu, že zadávací podmínky nesplnila společnost, která služby poskytuje v době vyhlášení zadávacího řízení, zadavatel nesouhlasí a připomíná, že současný poskytovatel a zároveň navrhovatel patří do koncernu, který veškeré požadavky zadavatele splňuje. Kdyby zadavatel přizpůsobil zadávací podmínky současnému poskytovateli, podpořil by tím námitky jiného uchazeče, že jsou připravovány pro současného poskytovatele, který tak má konkurenční výhodu. Krom toho zadavatel namítá, že navrhovatel jako současný poskytovatel služby mohl prokázat veškeré požadavky zadávacích podmínek, když v rámci koncernu lze kvalifikaci plnit všemi subjekty, kteří do něj spadají. Ostatně mateřská společnost navrhovatele nabídku v zadávacím řízení podala a v ní jako poddodavatel figuruje navrhovatel. V této souvislosti zadavatel zpochybňuje aktivní legitimaci navrhovatele k podání návrhu i námitek v zadávacím řízení, když je navrhovatel přítomen v nabídce své mateřské společnosti coby poddodavatel a zároveň podal proti zadávacím podmínkám námitky, že mu vznikla škoda, že se zadávacího řízení nemohl účastnit, přitom se ho účastní skrze mateřskou společnost a z její nabídky je patrné, že by měl plnit převážnou část předmětu veřejné zakázky.
22. Zadavatel uzavírá rozklad přesvědčením, že jeho postup byl v souladu se zákonem, že žádného z uchazečů nediskriminoval ani neomezil hospodářskou soutěž.

Závěr rozkladu

23. S ohledem na skutečnosti uváděné v rozkladu zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a správní řízení zastavil.

IV. Řízení o rozkladu

24. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „**správní řád**“) a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Vyjádření navrhovatele k rozkladu zadavatele

25. Dne 14. 8. 2018 obdržel Úřad vyjádření navrhovatele z téhož dne k rozkladu zadavatele, v němž navrhovatel předně uvedl, že rozklad zadavatele neobsahuje žádné nové skutečnosti, jež by odůvodnily jiné rozhodnutí Úřadu ve věci.
26. Dle navrhovatele měl povinnost objasnit a předložit veškeré doklady svědčící v jeho prospěch sám zadavatel. Úřad nebyl povinen vyhledávat potenciální další poškozené, respektive diskriminované dodavatele. Správnost a zákonnost napadeného rozhodnutí

nemůže dle navrhovatele změnit ani skutečnost, že zadavatel je údajně schopen doložit prohlášení některých dodavatelů působících na relevantním trhu týkající se nediskriminační povahy zadávacích podmínek stanovených ve veřejné zakázce. Zadavatelem uvedené subjekty jsou totiž dodavateli s celostátní působností a navrhovatel právě proti jejich nedůvodnému zvýhodňování brojí. Dle navrhovatele navíc o tom, zda jsou zadávací podmínky stanoveny v souladu se zákonem, rozhoduje pouze Úřad. Navrhovatel nesouhlasí s tvrzením zadavatele, že Úřad v napadeném rozhodnutí nekonstatoval, čím se zadavatel dopustil diskriminace. K tomu navrhovatel uvedl, že on sám byl subjektem, který byl v rámci veřejné zakázky diskriminován. Zadavatel dle navrhovatele ignoruje skutečnost, že nezákonným nastavením zadávacích podmínek znemožnil navrhovateli podat samostatnou nabídku, ačkoli je technicky i personálně schopen veřejnou zakázku plnit řádně, včas a v požadované kvalitě.

27. Úkolem Úřadu není dle navrhovatele navrhnout jiné, vhodnější, nastavení konkrétních parametrů kvalifikace, nýbrž pouze konstatovat, zda jsou stávající zadávací podmínky v souladu se zákonem. Zadavatel dle navrhovatele dovozuje i nesprávný výklad bodu 108, resp. 116 napadeného rozhodnutí.
28. Navrhovatel je přesvědčen, že primární povinností zadavatele není při stanovení zadávacích podmínek zohledňovat lokální trh, avšak jestliže v důsledku nastavených kvalifikačních kritérií zadavatel znemožní účast lokálním dodavatelům, kteří by jinak bez dalšího byli schopni předmět veřejné zakázky plnit, je dle navrhovatele takové jednání vůči daným subjektům diskriminační. Svoz komunálního odpadu není dle navrhovatele složitá či ojedinělá činnost vyžadující specifické požadavky na potenciální dodavatele.
29. Ze skutečnosti, že navrhovatel dosáhl spojením se třetím subjektem naplnění kvalifikačních kritérií, nemůže být dle názoru navrhovatele dovozována přiměřenost požadavků zadavatele. Naopak to, že navrhovatel nemohl podat samostatnou nabídku, dle něj dokazuje diskriminační charakter nastavených zadávacích podmínek, k čemuž dodává, že jeho spojení s mateřskou společností bylo v rámci předmětného zadávacího řízení nedobrovolné a způsobené nezákonným stanovením zadávacích podmínek ze strany zadavatele.
30. Navrhovatel se plně ztotožňuje s napadeným rozhodnutím, rozklad zadavatele považuje za neodůvodněný a dezinterpretací, pročež navrhuje, aby předseda Úřadu rozklad zadavatele zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Stanovisko předsedy Úřadu

31. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a dále správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v rozkladu zadavatele a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
32. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je uvedeno v jeho výrocích, rozhodl správně a v souladu se zákonem.
33. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení, případně změně napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

34. Úvodem předesílám, že na rozdíl od zadavatele nejsem (stejně jako Úřad v napadeném rozhodnutí) přesvědčen, že zadavatel stanovil předmětné technické kvalifikační předpoklady tak, aby odpovídaly druhu, rozsahu a složitosti předmětu plnění veřejné zakázky s ohledem na dodržení základních zásad stanovených v § 6 zákona. Právě v jejich kombinaci potom spatřuji diskriminační potenciál požadovaných referencí, které mohou nedůvodně omezit hospodářskou soutěž.
35. Obecně k technickým kvalifikačním předpokladům uvádím, že při jejich formulaci se vždy střetává zájem na co největším otevření soutěže (a to co nejvíce dodavatelům) a zájem na zachování co největší jistoty, že poskytnuté plnění bude dostatečně kvalitní. Stejný názor sdílí i odborná literatura (Podešva, V., Sommer, L., Votrubec, J., Flaškár, M., Harnach J., Měkota J., Janoušek, M. Zákon o zadávání veřejných zakázek: Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, a.s., 2016, s. 31), která uvádí: *„V zadávacím řízení se přitom z povahy věci střetávají dva protichůdné principy, totiž omezení dodavatelů, mezi nimiž může proběhnout soutěž o nejvhodnější nabídku, pouze na ty, kteří splňují kvalifikaci a u nichž je tak dán předpoklad kvalitního plnění v budoucnu, a na druhé straně obecný zájem na co nejširším zachování hospodářské soutěže.“* Zadavatel má tedy technickými kvalifikačními předpoklady nastavit určitý limit, jehož naplnění dodavatelem znamená, že daný dodavatel je pro plnění veřejné zakázky technicky zdatným a způsobilým partnerem. Požadavky zadavatele však musí být přiměřené a v souladu se zásadami obsaženými v § 6 zákona, mimo jiné musí být odůvodněny s ohledem na složitost a rozsah předmětu plnění dané veřejné zakázky. Zadavatel tedy má možnost klást konkrétní požadavky na splnění technických kvalifikačních předpokladů, avšak tyto požadavky jsou limitovány zejména povinnostmi dodržet základní zásady postupu zadavatele při zadávání veřejných zakázek a dále předmětné požadavky nemohou vést k bezdůvodnému omezení účinné hospodářské soutěže.

K námitce nutnosti „velkého“ dodavatele

36. Zadavatel v rozkladu především zpochybňuje, že by kromě zohlednění předmětu veřejné zakázky, jejího rozsahu a složitosti, musel zohlednit místní trh potenciálních dodavatelů. Zdůrazňuje také, že se jedná o velkou zakázku a připouští, že nastavením zadávacích podmínek směřoval k výběru společností s celorepublikovou či nadnárodní působností, aby byly schopny zvládnout realizovat její předmět.
37. Souhlasím se zadavatelem, že mu ze zákona povinnost zohledňovat možnosti lokálních dodavatelů přímo neplyne. Nicméně je třeba vždy nastavení technických kvalifikačních předpokladů zadavatelem posuzovat dle okolností daného konkrétního případu. Zadavatel by měl své požadavky na reference nastavovat adekvátně tak, aby nenastala situace, že je z účasti v zadávacím řízení bezdůvodně vyloučen subjekt, u něhož nejsou důvodné pochybnosti, že by byl s to zakázku dle požadavků zadavatele plnit (např. právě navrhovatel, viz dále).
38. Smysl a účel požadavku na prokázání kritérií technické kvalifikace je legitimní záměr zadavatele zajistit, aby nabídku podali pouze uchazeči objektivně způsobilí ke splnění veřejné zakázky, tedy takoví uchazeči, kteří splňují požadavky stanovené zadavatelem a reflektující specifické potřeby zadavatele. Toto podrobněji formuloval i Krajský soud v Brně ve svém rozsudku sp. zn. 62 Af 15/2014 ze dne 2. 9. 2015, ve kterém je uvedeno, že *„[s]myslem*

požadavků na prokázání splnění technické kvalifikace (§ 50 odst. 1 písm. d/ a § 56 ZVZ) je ze strany osoby ucházející se o získání veřejné zakázky doložit, že plnění, jež je obdobné tomu, jaké je (nyní v aktuálně běžícím zadávacím řízení) poptáváno, již v minulosti úspěšně zrealizoval. Uplatnění požadavků na kvalifikaci – a na doložení splnění zvláště technických kvalifikačních předpokladů – směřuje k zajištění faktické realizace veřejné zakázky toliko takovými dodavateli, kteří k tomu prokazatelně mají dostatečnou technickou způsobilost a zkušenost; tím je minimalizováno zadavatelovo riziko, že dojde ke zmaření primárního účelu zadávacího řízení, kterým je řádná a efektivní realizace plnění, jež je veřejnou zakázkou. Zadavatelem uplatněné požadavky na splnění technických kvalifikačních požadavků tedy mají zajistit, aby se o přidělení veřejné zakázky účinně ucházeli pouze ti dodavatelé, kteří jsou ve skutečnosti schopni po stránce technické a materiální tuto zakázku v případě jejich úspěchu v zadávacím řízení po přidělení veřejné zakázky též plnit, což mohou nejlépe po stránce materiální prokázat již realizovanými plněními.“

39. K účelu technických kvalifikačních předpokladů se vyjadřuje i rozsudek Krajského soudu č. j. 62 Af 21/2016-45 ze dne 8. 8. 2017, který zdůrazňuje: *Požadavkem na prokázání splnění technických kvalifikačních předpokladů zadavatel směřuje k získání alespoň částečné „záruky“, že je dodavatel schopen poptávanou veřejnou zakázku realizovat, tj. že disponuje dostatečnými zkušenostmi a dostatečnou kapacitou k realizaci veřejné zakázky; v případě požadavků na doložení tzv. referencí jde o požadavek směřující – jednoduše řečeno – k doložení toho, že dodavatel obdobné plnění v minulosti (v rozsahu přiměřeném aktuálně zadávané veřejné zakázce) již úspěšně realizoval. (...) Pro posouzení způsobilosti a kapacit (po stránce obsahové i rozsahové) dodavatele k realizaci veřejné zakázky je podstatné, zda dodavatel v minulosti poskytoval obdobná plnění v (alespoň řádově) obdobném rozsahu.“* Obdobně se k dané problematice vyjádřil Krajský soud v Brně též v rozsudku č. j. 29 Af 55/2015-86 ze dne 25. 5. 2017 či v rozsudku č. j. 29 Af 74/2015-224 ze dne 29. 6. 2017.
40. Z citovaných rozsudků je tedy možné vyvodit závěr, že by měl zadavatel nastavit technické kvalifikační předpoklady takovým způsobem, aby se soutěže o veřejnou zakázku zúčastnili takoví dodavatelé, kteří budou po technické stránce způsobilí k realizaci předmětu veřejné zakázky. Ačkoli byl zadavatel veden snahou své požadavky nastavit takovým způsobem, aby se o veřejnou zakázku ucházeli dodavatelé technicky (kapacitně) schopní plnit předmět veřejné zakázky, technické kvalifikační předpoklady byly nastaveny příliš přísně, tudíž zde existuje potencialita vlivu na výběr nejvhodnější nabídky tím, že se nemohli do soutěže přihlásit všichni dodavatelé, kteří by byli objektivně schopni realizace veřejné zakázky. Tímto zadavatel postupoval v rozporu se zákonem, když omezil hospodářskou soutěž, jak bude rozvedeno dále. Zadavatel se tedy nedopustil diskriminace zjevné, tedy odlišného zacházení s jednotlivcem ve srovnání s celkem, ale diskriminace skryté, jak vyplývá též z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 20/2008-152 ze dne 5. 6. 2008, na který odkázal Úřad v bodě 97 napadeného rozhodnutí.
41. Právě komparací předmětu veřejné zakázky a požadovaných referencí se zabýval i Úřad v napadeném rozhodnutí, kde zároveň došel k závěru, že jednotlivé reference nelze ve vztahu k veřejné zakázce posuzovat izolovaně, ale jejich dopad na trh je třeba posuzovat v souhrnu (viz body 108 až 110, 116, 118 až 120, zejm. pak body 125 až 127 napadeného rozhodnutí), kdy právě v tomto souhrnu požadovaných referencí vyvstane skutečnost,

že tyto reference jsou ve vztahu k předmětu veřejné zakázky příliš přísné, jak bude dále rozvedeno.

42. Je třeba přisvědčit bodu 134 napadeného rozhodnutí, že zadavatel stanovil dané technické kvalifikační předpoklady příliš přísně, když se navrhovatel, coby stávající poskytovatel služby odpovídající předmětu veřejné zakázky po téměř dvě desetiletí, nemohl samostatně účastnit zadávacího řízení, jelikož zadavatelem požadovanými referencemi uvedenými v čl. 5 odst. 5.4 kvalifikační dokumentace (viz bod 4 tohoto rozhodnutí) nedisponoval. Jestliže navrhovatel poskytoval zadavateli tyto služby po tak dlouhou dobu, lze předpokládat v souladu s výše citovanými judikáty, že je schopen po stránce technické i materiální veřejnou zakázku plnit, že k ní technickou způsobilost bez dalšího má. Proto nelze aprobovat takový postup zadavatele, který tohoto poskytovatele služeb (případně i jiného obdobného) ze zadávacího řízení bezdůvodně eliminuje s odkazem na nutnost výběru společností s celorepublikovou či nadnárodní působností, aby byly schopny zvládnout realizovat předmět veřejné zakázky, když právě kupř. navrhovatel tuto schopnost dlouhodobým působením u zadavatele již pravděpodobně osvědčil. K tomu dodávám, že vzhledem k tomu, že z žádných podkladů nevyplývá a ani zadavatel nikde netvrdil, že by se rozsah poskytovaných služeb měl jakkoli změnit, není zřejmé, proč jsou zadavatelem požadované reference o tolik větší, že ani stávající dodavatel je není schopen splnit.
43. Přiměřenost požadavků na kvalifikaci i ve vztahu k trhu a důsledkům pro potenciální dodavatele akcentuje i rozsudek Krajského soudu č. j. 62 Af 21/2016-45 ze dne 8. 8. 2017: *„Rozsah kvalifikace musí odpovídat rozsahu a složitosti veřejné zakázky a požadavky na kvalifikaci musí být přiměřené. Při posuzování stanovených (nejen) technických kvalifikačních předpokladů přitom nelze odhlédnout od podmínek na trhu či konkrétních důsledků, které stanovené kvalifikační předpoklady mohou u uchazečů vyvolat. (...) Míra přísnosti požadavků na prokázání splnění technických kvalifikačních předpokladů je odvislá od řady okolností, jež souvisejí s druhem, rozsahem a složitostí předmětu plnění veřejné zakázky.“*
44. Chyba zadavatele tedy nespočívá ani tak v tom, že nezohlednil přímo možnosti lokálních dodavatelů z jeho regionu, ale že svůj kvalifikační požadavek kapacitně nasměroval pouze na celorepublikové dodavatele, čímž ze soutěže vyloučil menší dodavatele nejen z regionu sídla zadavatele, mezi něž lze řadit např. navrhovatele, ale i z kteréhokoli jiného regionu, kteří by však obdobně jako navrhovatel u zadavatele mohli disponovat referencemi, které by pro plnění veřejné zakázky mohly postačovat. Zadavatel totiž dostatečně neodůvodnil, proč je dle něj třeba výhradně celorepublikového či nadnárodního dodavatele za účelem osvědčení zkušeností při nakládání s odpadem, když předmět plnění má být realizován ve městě Třinec, pro něž s 36 000 obyvateli (viz bod 2 tohoto rozhodnutí) by mělo postačovat osvědčení této činnosti v oblasti kapacitně obdobné. Požadavek referencí na úrovni celorepublikového dodavatele, který zadavatel výslovně zdůrazňuje, tak postrádá své opodstatnění a není odůvodněn předmětem veřejné zakázky. Ani sám zadavatel nijak neodůvodnil, čím je přezkoumávaná veřejná zakázka natolik specifická, aby odůvodňovala požadavek na reference, které ji kapacitně značně převyšují. Město Třinec přitom nepatří mezi velkoměsta, u nichž by zadavatelův požadavek mohl teprve nabýt jisté relevance. V tomto kontextu lze vnímat výčet měst v Moravskoslezském kraji v bodech 123 a 124 napadeného rozhodnutí jako pouze doplňkový, jelikož nelze vyloučit, že by se do zadávacího

řízení, pokud by zadavatel neomezil požadované reference kapacitně pouze na celorepublikové dodavatele, mohli přihlásit i uchazeči z jiných krajů.

45. K námitce zadavatele, že by doložil prohlášení společností působících v ČR, které jsou kapacitně schopny takovou zakázku zvládnout, aniž by pociťovaly diskriminaci, dodávám, že mu nic nebránilo, aby tyto dokumenty Úřadu ve správním řízení doručil a mohly se tak eventuálně stát podklady pro rozhodnutí, což však zadavatel neučinil. V souladu se zásadou dispoziční a zásadou projednací má účastník správního řízení u Úřadu povinnost tvrzení a povinnost důkazní, s nimiž koresponduje i břemeno tvrzení a břemeno důkazní, které zadavatel v daném konkrétním případě neunesl v tom smyslu, že neuhájil svůj postup ohledně jím požadovaných referencí v zadávacím řízení. I kdyby zadavatel avizované dokumenty Úřadu poskytl, nelze předpokládat, že by mohly mít výraznou relevanci (i s ohledem na předpokládanou celorepublikovou působnost těchto společností) pro aprobaci postupu zadavatele. Úřad nerozporoval, že tu mohou být dodavatelé, kteří jsou schopni požadovaným referencím dostát, ale dovodil, že jsou takové požadavky nepřiměřené ve vztahu k předmětu veřejné zakázky. Jinými slovy, skutečnost, že „velcí hráči“ na trhu mohou požadované reference splnit a není to pro ně diskriminační, ještě neznamená, že je takový požadavek přiměřený ve vztahu k předmětu veřejné zakázky. Výše popsané vyvrací rovněž námitku zadavatele, že Úřad neproověřil, zda by regionální dodavatelé (např. ti jmenovaní Úřadem v bodě 123 napadeného rozhodnutí) vůbec chtěli a mohli zakázku realizovat. Úřad tedy závěr o možné diskriminaci menších dodavatelů působících na trhu učinil opodstatněně.

K námitce nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí

46. K námitce zadavatele, že shledává napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným v tom, co Úřad vedlo k jeho závěrům, když ani nekonstatoval, v jakých mantinelech se měl zadavatel pohybovat, uvádím, že s ní nesouhlasím. Otázka přezkoumatelnosti rozhodnutí byla opakovaně řešena i soudní judikaturou, například Krajský soud v Brně ve svém rozsudku č. j. 30 Af 102/2013 - 165 ze dne 10. 12. 2015 mimo jiné konstatoval: „*Nepřezkoumatelnost rozhodnutí může nastat z důvodu jeho nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí. Obecně lze za nesrozumitelné považovat takové rozhodnutí, z jehož výroku nelze zjistit, jakým způsobem bylo rozhodnuto, jehož výrok je vnitřně rozporný nebo nelze rozeznat, co je výrok a co odůvodnění, dále takové rozhodnutí, z něhož není patrné, které osoby jsou jeho adresátem a kdo byl rozhodnutím zavázán, apod. V případě nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů pak soud posuzuje, zda se žalovaný v rozhodnutí vypořádal se všemi žalobcem uplatněnými okolnostmi a zda srozumitelným způsobem uvedl, jaké skutečnosti vzal při svém rozhodování za prokázané a kterým naopak nepřisvědčil, jakými úvahami byl ve svém rozhodování veden, o které důkazy opřel svá skutková zjištění a které důvody jej vedly k vyslovení závěrů obsažených ve výsledném rozhodnutí.*“
47. Obdobně se vyjádřil i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č. j. 7 As 291/2015 – 26 ze dne 2. 6. 2016: „*Má-li být soudní rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj být zřejmé, jaký skutkový stav vzal správní soud za rozhodný a jak uvážil o pro věc podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem postupoval při posuzování těchto skutečností. Uvedené musí nalézt svůj odraz v odůvodnění dotčeného rozhodnutí. Je tomu tak proto, že jen prostřednictvím odůvodnění lze dovodit, z jakého skutkového stavu správní soud vyšel a jak o něm uvážil.*“

48. Citované soudní závěry jsou plně aplikovatelné i na napadené rozhodnutí, které shledávám plně přezkoumatelným, neboť je postaveno na zákonných ustanoveních, obsahuje důkazy pro podporu tvrzených skutečností a úvahy Úřadu v něm obsažené jsou zcela zřejmé, logické a konzistentní. Co se týče námitky zadavatele, že mu Úřad nestanovil, v jakých mantinelech se měl zadavatel pohybovat, a že z napadeného rozhodnutí neplynou žádná pravidla pro přiměřenost zadávacích podmínek, tak podotýkám, že není úkolem Úřadu nahrazovat roli zadavatele ani suplovat jeho funkci. Žádná obecně platná pravidla aplikovatelná ve všech případech stanovování referencí ani stanovit nelze, jelikož vždy je třeba bedlivě posoudit okolnosti daného případu.
49. Z napadeného rozhodnutí je však patrné, že zadavatel vymezil požadované reference příliš přísně, když vytvořil i nedůvodný tlak na sdružování jednotlivých dodavatelů, jak vyslovil Úřad v bodě 133 napadeného rozhodnutí, z něhož je rovněž zřejmé, že zadavatel požadoval reference, které jdou nad rámec složitosti a rozsahu předmětu veřejné zakázky, čímž nedůvodně omezil hospodářskou soutěž. Nejde tedy o to, jak namítá zadavatel, že by snad měl zadávací podmínky přizpůsobovat lokálním dodavatelům, ale především je podstatné, aby zadávací podmínky byly přizpůsobeny předmětu veřejné zakázky, což ostatně zadavatel sám připouští. Mýlí se však ve svém přesvědčení, že tomuto požadavku zákona dostál.
50. Úřad správně dovedl v bodech 110, 116 až 120 napadeného rozhodnutí, že zadavatel stanovil minimální úroveň řečených technických kvalifikačních předpokladů nepřiměřeně vysokou, když ve svém součtu a kombinaci dané reference bezdůvodně převyšovaly rozsah předmětu veřejné zakázky. Zadavatel navíc svým výslovným důrazem na celorepublikového dodavatele neodůvodněně vyloučil menší dodavatele, aniž by osvědčil své tvrzení, že jedině takový dodavatel má možnosti odpovídající předmětu veřejné zakázky v poptávaném rozsahu, kvalitě a složitosti.
51. Smyslem a účelem prokazování kvalifikace má být praktické ověření zkušeností jednotlivých subjektů se zajištěním obdobného objemu poskytovaných služeb, jak i v rozkladu zdůrazňuje sám zadavatel. Zde je právě třeba spatřovat značný nepoměr mezi reálným předmětem veřejné zakázky, který navrhovatel u zadavatele plnil, a zadavatelem požadovanými referencemi, které se svým rozsahem s předmětem veřejné zakázky míjejí, resp. jej převyšují, čímž právě navrhovatele paradoxně předem eliminují ze zadávacího řízení. Zadavatel tedy neunesl důkazní břemeno, že jím stanovené zadávací podmínky netvoří bezdůvodnou překážku hospodářské soutěže, tedy že nedochází k nedůvodnému znevýhodňování určitých dodavatelů. Výše uvedené závěry jsou z napadeného rozhodnutí jednoznačné, a proto nemohu souhlasit ani s námitkou zadavatele zpochybňující v tomto ohledu přezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.

K námitce zpochybňující aktivní legitimaci navrhovatele

52. Konečně nesouhlasím ani s námitkou zadavatele zpochybňující aktivní legitimaci navrhovatele k podání návrhu a námitek, když figuruje v nabídce své mateřské společnosti jako poddodavatel, tudíž se zadávacího řízení účastní skrze mateřskou společnost.
53. Problematikou aktivní legitimace se obecně zabýval také rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 29 Af 96/2013-234 ze dne 28. 3. 2017, který k aktivní legitimaci k podání návrhu, konstatoval následující: „*přezkumné řízení zahájené podle § 114 zákona o veřejných zakázkách musí být dostupné co nejširšímu okruhu navrhovatelů. Prostředkem k dosažení*

tohoto cíle je co nejméně restriktivní a maximálně benevolentní výklad § 110 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2014, č. j. 5 Afs 48/2013-272, č. 3142/2015 Sb. NSS; www.nssoud.cz). Při extenzivním charakteru posuzování návrhové legitimace se tak zvyšuje role pouhé potenciality splnění podmínek, a to zejména ve vztahu k definici stěžovatele ve smyslu § 110 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách.“ V návaznosti na zde uvedené mohu pouze konstatovat, že námitku zadavatele týkající se absence škody z důvodu údajně nepravdivě tvrzené nemožnosti navrhovatele účastnit se zadávacího řízení považuji za neopodstatněnou.

54. Dle § 250 odst. 1 písm. a) zákona návrh lze podat proti všem úkonům i opomenutím zadavatele, které nejsou v souladu s tímto zákonem a v jejichž důsledku vznikla nebo hrozí újma na právech navrhovatele, a to zejména proti zadávacím podmínkám.
55. Navrhovatel byl oprávněn podat námitky i návrh vůči nastavení požadovaných referencí zadavatelem v zadávacím řízení, protože se jej, jak opakovaně deklaroval, chtěl účastnit samostatně, bez své mateřské společnosti. To mu však přísným nastavením zadávacích podmínek nebylo umožněno, přestože předmět veřejné zakázky u zadavatele dlouhodobě plnil. V tom lze také spatřovat újmu na straně navrhovatele. Samostatnou účast navrhovatele v zadávacím řízení a jeho účast coby poddodavatele mateřské společnosti nelze směřovat. Proto také není možné zpochybňovat aktivní legitimaci navrhovatele, který pokud by se zadávacího řízení mohl účastnit sám, tak by logicky zároveň nemohl figurovat jako poddodavatel mateřské společnosti, taková situace však v přezkoumávaném případě nenastala. V návaznosti na výše citované ustanovení § 250 odst. 1 písm. a) zákona je třeba zdůraznit, že i když někdo podá nabídku v zadávacím řízení, je oprávněn podat námitky a poté i návrh proti zadávacím podmínkám, shledá-li je nepřiměřené. Tím spíše byl navrhovatel oprávněn sám za sebe podat návrh, když mu byla znemožněna samostatná účast v zadávacím řízení.
56. Z výše uvedeného vyplývá, že aktivní legitimaci navrhovateli nelze upřít ani tehdy, když by se pro prokázání kvalifikace mohl sdružit v rámci koncernu, pokud shledal zadávací podmínky nepřiměřené a diskriminační, je oprávněn proti nim brojít. Pro přiznání aktivní legitimace navrhovateli k podání návrhu tak není rozhodné, jestli by nabídku podával sám a musel zároveň prokazovat reference skrze mateřskou společnost. Pro ospravedlnění jím požadovaných referencí nemůže zadavatel argumentovat tím, že dodavatel může splnit reference prostřednictvím subdodavatele či v rámci koncernu, reference musí být vždy vztaženy k předmětu veřejné zakázky a z tohoto pohledu též musí být posuzována i jejich přiměřenost.
57. Konečně i obava zadavatele, že kdyby zadávací podmínky přizpůsobil současnému poskytovateli, vystavil by se námitkám jiného uchazeče, že tomu současnému zajistil konkurenční výhodu, je neopodstatněná. V daném případě totiž nešlo o to, že by měl snad zadavatel stávajícímu poskytovateli zadávací podmínky „ušít na míru“, ale jádrem věci je, že měl požadovat takové reference, které by odpovídaly rozsahu předmětu veřejné zakázky.
58. Zadavatel sice rozporoval napadené rozhodnutí jako celek, ale už nevznášel žádné konkrétní námitky proti výrokům II. až IV. napadeného rozhodnutí, přezkoumal jsem proto tyto výroky, které jsou pouze právně nevyhnutelným důsledkem mnou přezkoumaného a aprobovaného

výroku I. napadeného rozhodnutí, ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu z pohledu jejich zákonnosti a z hlediska zákonnosti postupu Úřadu, který jejich vydání předcházelo.

59. Podle § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží. Ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu jsem přezkoumal zákonnost napadeného rozhodnutí a jeho věcnou správnost v rozsahu vznesených námitek a současně jsem přezkoumal i zákonnost postupu Úřadu, které jeho vydání předcházelo, když napadené rozhodnutí jsem shledal zákonným a věcně správným. Úřad ve správním řízení dostatečně zjistil skutkový stav věci tak, aby mohl posoudit, že se zadavatel porušení zákona dopustil. Dále Úřad uvedl všechny právní normy, které v dané věci aplikoval a současně dostatečně odůvodnil jejich použití. Napadené rozhodnutí je tedy zákonné a věcně správné.

VI. Závěr

60. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu zadavatele.
61. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1, ve spojení s § 152 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Mgr. Bc. Milan Konečný, K Holotovci 1191, 735 11 Orlová – Město
2. Nehlsen Třinec, s.r.o., Jablunkovská 392, 739 61 Třinec

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy